

Rebecka Tarschys: *String Pocket*. Roos & Tegnér, Malmö 2010. 206 s., ill. ISBN 978-91-86047-14-6.

Få möbler har genomgått en sådan påtaglig och dramatisk konjunkturcykel som String-hyllan. Hyllan kom till 1949 i samband med en tävling om en ”folkbokhylla” som Bonniers Folkbibliotek hade utlyst. Arkitekten Nisse Strinning vann tävlingen. Genom små fiffiga lösningar kunde hyllan byggas på såväl höjden som bredden. Konstruktionen byggde på svarta, vita och gråa plastomslutna metalltrådgavlar på vilka lätta hyllplan kunde hängas.

Journalisten Rebecka Tarschys ägnar hyllan en liten bok – *String Pocket*. Denna bokhylla var ju knappast ensam i sitt slag, men den blev mycket vanlig i de svenska hemmen. Systemtänkandet, flexibiliteten och prisbilligheten var rimliga faktorer som bidrog till succén. Strinning utökade dessutom efterhand sortimentet med hängbara skåp, våningshöga gavlar med golvkontakt, bord med spänben osv. Den plastöverdragna metalltråden användes också till hatthyllor, diskstall och annat som krävde lätta och tåliga konstruktioner.

1953 presenterades också gavlar i plexiglas, ett material som tiden inte verkar ha varit riktigt mogen för. Tarschys visar dessutom en bild på en stringsäng från 1955 med plexigavlar.

Nisse Strinning (1917–2007) bildade några år in på 1950-talet företaget String Design, som han ägde tillsammans med sin hustru och arkitektkollega Kajsa Strinning-Svanholm (född 1920). Båda hade sina arkitektutbildningar på KTH i Stockholm och Nisse syntes ofta i Hemmens forskningsinstituts lokaler. Kajsa sägs ha varit den mest konstnärliga av dem. Men det är lika-

fullt Nisses namn som förknippas med hyllan. Någonstans beskrivs hennes insats som ”ett träget ritarbete” medan hans insats var att tillhandahålla en ”strålande, en tokig idé”. Det känns ju igen. Hur det var, förblir en aning oklart. Kajsa Strinning-Svanholm bekräftar i en intervju dock denna bild av en man med idéer och en arbetande och genomförande kvinna.

Rebecka Tarschys beskriver inte bara hyllan och dess upphovspersoner. Hon fäster också blicken vid just konjunkturen. Antikexperten Knut Knutson var 1985 anställd på Bukowskis och lyckades övertala sin chef att anordna en utställning om Strinnings. Utställningen beskrivs som början på en ny uppskattning av och en renässans för paret Strinning och deras hylla. Vid den här tiden började jag själv leta efter String-hyllor på de lokala loppmarknaderna. Jag fick bokstavligen så många jag ville. Då som nu uppskattade jag det enkla och flexibla.

Tarschys menar att miljonprogrammets betongväggar var början till slutet för hyllans första popularitetsperiod. Det blev helt enkelt för svårt att borra i väggarna med den precision som hyllan trots allt kräver för att bilda ett system av flera hängande gavlar. Men på 1990-talet kom andrahandsmarknaden igång och sedan 2005 blomstrar nyproduktionen av hyllorna.

För Nisse Strinning tycks hyllan ha representerat både en succé och ett slags förbannelse. Hur Kajsa Strinning såg på saken är mer osäkert. Kam, Tandem, Continent, Trombon är namn på andra hyllsystem från Strinnings, system som dock inte fick samma genomslag som den enklare Stringhyllan. Nisse tyckte sig dock aldrig komma ut ur den första hyllans skugga, eller ”hylljäveln” som han själv valde att kalla den.

Lars-Eric Jönsson, Lund